

Mustafa Birkol

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.01.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mustafa Birkol

-

Canavar

Dağlarım vardı zirvesine kar düşse, bulut değse gördüğüm.

Binalar önümde: açılmaz perde, bağlanmış kördüğüm.

Topraklarım vardı; açarak bağrını tohumlar döktüğüm.

Şehre arsa, yol olmuş; üstünde demir atlar sürdüğüm.

Ormanlarım vardı; Arza inmiş cenneti gördüğüm.

Kavrulup kara kefen giymişler; gördükçe, can evimden vurulduğum.

Haykırıp: " Tükürün şu medeniyetin yüzüne!"

Yeter artık, artık canlarımdan dişler, pençeler atıp götürdüğün!

Mustafa Birkol

Doruk sevdası

Taşıdır, sarptır diye nice zorlu yiğit yolundan korkarmış,
Sevdalisına yolunda yoldaş, soğuk, sıcak, kar, tipi, rüzgarmış.
Çetin fasılmış ona ulaşmak; sevdayı kan, ter, canla sınarmış.
Sınasa da yolundayız; doruğunda yiğitlere ikram ab-ı hayat varmış.
Mustafa Birkol

Dost demiřtim

Bilse, söylerdim gözüme: Dost mu, deęil mi neci bak gör.

Lakin dost bıçağı ete, gözüm de dost eline kör.

Dinmiyor; nasıl dikersen dik, yarasından acı ve kan,

Seçtiğı zehir bıçağına belli ki bana biçilmiş kaftan.

Mustafa Birkol

Ecele kadar ancak

Şimdi gaip olmuş, o canımızdan can bilip sevdiklerimiz.

Yaşanmışlar vardı, resmini çektiklerimiz.

Bildikleri vardı, "Sırdır, aman sakla!" dediklerimiz.

Örtmüş şimdi üstlerini birkaç kürek toprak.

Unutmayacağız desek de, ecele kadar o da ancak.

Mustafa Birkol

Erciyes'tir o dağın adı.

Karlı dağım, ona vurgun ruhumla konuşmada;
Zirvesinde cenk var, yedi düvelden bulutla vuruşmada.
Şahit olun derken ihtişamına her zafer anında,
Aşıklarına da sitemi var, niye yoklar diye yanı başında.

-----0-----

Baş dikip seyrederken şehirli onun şahane silüetini,
O, baş eğerse seyrediyor eteğindeki engin şehri.
Ulaşmazken, enginlerden ona hayran ahalinin sözleri,
O, ancak cesur ruhlarla zirvesinde paylaşıyor şerefini.

Mustafa Birkol

Kapı

Tükenir cümle ömür, sallandıkça saatlerde sarkaç;

Ceset bekler kabirler, doymaz, hep aç biilaç.

Deseler ki: "Durma; Sana kapanmış sineler içre bir kapı aç."

Açılır mı bilinmez, anahtar yitmiş, kilit yitmişe muhtaç.

Mustafa Birkol

Kar çiçeđi

Donmuş topraklar gibi katılaşmışken buz diyarında bu kalp, bu göğüste.

Bir kar çiçeği gibi, ansızın açmıştın sen yolumun üstünde.

Ateşten ok gibi saplanınca sen, o buzdan kalbe.

Kaldırıp başımı, sessiz çığlıklar atarak gökyüzüne.

Dilemiştim: "Bu çiçek ne olur yazılmış olsun benim kaderimde.

Çıkmasın bu ok, yağmasın soğuk karlar artık bu kalbe."

Mustafa Birkol

Karılmak

Kaderin kaderim oldu; o ilk temařa, o vurgundan beri bana.

Söz verip karıldık; bir can, bir ruh olduk bu cihanda.

Teşekkürler, o hep yaşanası, seninle yaşanmış hayata.

Dilerim Kader'in Sultan'ından, kader kılsın bizi öte tarafta da.

Mustafa Birkol

Kim Bilir

Taşına yazarlarken ölmüşün ömrünü,
Sormazlar mı doğmuş, batmış ilk ve son gününü?
Gafil kalır can taşırken çoğu ahmak ölümlü;
O kızıl dev ateş doğarken uyanmaz, görmez de gecenin ölümünü.
O kızıl dev ateş batarken der: "Ne keyiflidir, seyredelim şu gün dönümünü."
Derken sayı biter, kim bilir, şu batıp giden de onun o son günüydü.
Mustafa Birkol

Mahkum

Çekerken kahrı, azabı, cefayı nefs için

Diyemez ruh : Bu nefs bana ağır yük, Tanrım niçin?

Yürürken iki görünmez, şu bir ömürlük yolda,

Ayrılmak ne mümkün, ruh bedene, beden ecele mahkum oldukça.

Mustafa Birkol

Safiyet

Dağ tepesinden bakıyorum da ışıldayan řu şehre,
İçinde titreşip oynaşırken binlerce ışıktan ırmak ve şelale,
Nasıl da keyif veriyor onun temaşası göze.
Lakin sorsam şimdi, şehirden bir kardeşime,
Der ki: " Kör, sağır ol da gel geleceksen içimize,
Olmasın yazık, dağda soluduğın o aziz safiyete."

Mustafa Birkol

Selam

Vardım şehrin tepesindeki o kabristana.
Seslendim dostuma, dokunup da mezar taşına.
Sandım ki duyunca verecek selam, verdiğim selama.
Veren kuşlar oldu, öterek arkamdan, tünedikleri ağaçta.
Mustafa Birkol

Son Mevsim

Bilmem başka bahar var mı seni sevmeye yar?
Öyle sarıl ki, ömre bedel olsun seninle bana sonbahar.
Ayrılmasın bitmeden mevsim, omza dayanmış başlar.
Belki son hatıradır senden bana o buğulu bakışlar.

-----0-----

Son mevsimdi bitti, kalmadı bahar seni sevmeye yar.
Ayrılrsa da ellerimi tutan eller, omza dayanmış başlar,
Kalsa da mazide o şefkatli sarılmalar, o sevdalı bakışlar
Gam yok cennetimdi, seninle yaşanmış her bahar ve
dahi sonbahar.

Mustafa Birkol

Söylenen

Bilmeden doğmayı doğduk Allah: "Ol" dediği için.

Bilmeden ölmeyi öleceğiz Allah: "Öl." dediği için.

Söylenmedi kula, kaderin tecellisi nasıl nerede.

Ama söylendi: "Olmaya sizden ne kelam, ne hüküm nahak yere."

Mustafa Birkol

Taş ve ihtişam

Dağın ihtişamı taşar, tepeden engine sel olur.

İhtişamı arayana misallerden bir misal budur.

İhtişamın sahibi lütfetmişse zerresinden dağa, taşa

Dağcı düze yurt kurmaz, o yalçın tepelerde ihtişam solur.

Mustafa Birkol